

w sprawie wniosku Uniwersytetu Jagiellońskiego o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej kierunku historia prowadzonego na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Na podstawie art. 245 ust. 4 i 5 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej:

utrzymuje w mocy uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nr 248/2026 dnia 9 kwietnia 2026 r. w sprawie oceny programowej kierunku historia prowadzonego na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim.

§ 1

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uwzględniając opinię zespołu odwoławczego, uznało, iż wyjaśnienia, dodatkowe informacje i dokumenty uzupełniające przedstawione we wniosku Uniwersytetu Jagiellońskiego o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej kierunku historia prowadzonego na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim nie uzasadniają zmiany oceny pozytywnej z okresem obowiązywania skróconym do 2 lat, wyrażonej w § 1 uchwały nr 248/2026 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 9 kwietnia 2026 r.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdza, że proces kształcenia realizowany na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie nie w pełni umożliwia studentom kierunku historia osiągnięcia założonych efektów uczenia się dla studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim. Spośród kryteriów określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787), uszczegółowionych w załączniku nr 2 do Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, stanowiącego załącznik do uchwały nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. ze zm., kryteria:

1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się,
 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się,
 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie,
 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów
- zostały spełnione częściowo.

Wydanie oceny pozytywnej na okres 2 lat uzasadniają błędy i niezgodności w zakresie wymienionych wyżej kryteriów, które zostały spełnione częściowo:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Koncepcja kształcenia w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela jest niespójna z wymaganiami określonymi w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Na kierunku historia prowadzone jest przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela, ale program studiów nie przewiduje żadnych treści z zakresu psychologii i pedagogiki, ograniczając się do spełnienia wymagań określonych standardzie w odniesieniu do grupy zajęć C (podstawy dydaktyki i emisja głosu) oraz D i E (przygotowanie dydaktyczne do nauczania pierwszego i kolejnego przedmiotu). Zajęcia z zakresu grupy zajęć B (przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne) studenci realizują w ramach oferowanego przez Studium Pedagogiczne kursu, który nie wchodzi w skład programu studiów. Tym samym przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela nie jest realizowane w całości w ramach jednego kierunku studiów, poziomu oraz profilu kształcenia, którego program określa efekty uczenia się zgodne z Polską Ramą Kwalifikacji oraz standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia poinformowała o rozpoczęciu prac „nad opracowaniem odpowiednich, kompleksowych rozwiązań w zakresie projektowania programów studiów uwzględniających przygotowanie nauczycielskie”, nie przedstawiając jednak żadnej propozycji tych rozwiązań, w dalszym ciągu więc nie wiadomo, czy i w jaki sposób kształcenie psychologiczno-pedagogiczne ujęte zostanie w programie studiów na kierunku historia, a zatem czy program studiów (bez względu na to, przez kogo realizowany) uwzględni będzie wszystkie elementy wymagane standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Podjęte działania świadczą o trwającej pracy koncepcyjnej, której efekty będzie można ocenić po jej zakończeniu.

2. Program studiów nie obejmuje wszystkich efektów uczenia się określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

W programie studiów nie zostały uwzględnione ogólne efekty uczenia się określone w standardzie. Efekty uczenia się zdefiniowane dla zajęć przygotowujących do zawodu nauczyciela nie uwzględniają w pełni efektów szczegółowych określonych w standardzie. W przypadku zajęć z grupy B (przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne) brak części efektów zarówno z zakresu pedagogiki, jak i psychologii (w sylabusach *pedagogiki dla nauczycieli* i *psychologii dla nauczycieli* nie wskazano efektów z zakresu kompetencji społecznych, a efekty z zakresu wiedzy i umiejętności zostały okrojone). Efekty uczenia się w sylabusach *emisji głosu* i *podstaw dydaktyki* z grupy C znacząco ograniczono, pomijając większość treści efektów uczenia się określonych w standardzie. Analogicznie jest w przypadku zajęć z grupy D i E, czyli dydaktyki przedmiotowej. W sylabusach niektórych zajęć efekty uczenia się wprawdzie są zakotwiczone w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, ale nie uwzględniają ich w pełni (np. *dydaktyka historii w szkole podstawowej*), w innych pozostają bez żadnego związku z wymaganiami standardu (np. *dydaktyka przedmiotowa historii: dydaktyka historii w szkolnictwie branżowym i technikum, dydaktyka przedmiotowa historii: dydaktyka historii w szkolnictwie licealnym – zakres rozszerzony*).

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia nie odniosła się bezpośrednio do stwierdzonej nieprawidłowości, informując o rozpoczęciu prac „nad opracowaniem odpowiednich, kompleksowych rozwiązań w zakresie projektowania programów studiów uwzględniających przygotowanie nauczycielskie”. Do dokumentacji dołączono jedynie

przykładowe poprawione zestawy efektów uczenia się dla dwójga zajęć: *podstawy dydaktyki* oraz *dydaktyka przedmiotowa historii: dydaktyka historii w szkolnictwie ponadpodstawowym – zakres podstawowy* – przygotowane „wg nowego programu i efektów”, które – mając na uwadze rozproszenie odpowiedzialności za realizację wymagań określonych w standardzie – nie poświadczają kompleksowości planowanych zmian. Podjęte działania świadczą o trwającej pracy koncepcyjnej, której efekty będzie można ocenić po jej zakończeniu.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Uczelnia stwierdza, co następuje:

Ad 1. „Zajęcia z zakresu grupy zajęć B (przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne) – od nowego cyklu kształcenia 2026/2027 – zostaną włączone do programu studiów na kierunku historia. Tym samym przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela będzie realizowane w całości w ramach jednego kierunku studiów oraz profilu kształcenia, którego program określa efekty uczenia się zgodne z Polską Ramą Kwalifikacji oraz standardem kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Zob. załączniki 1, 12. ”

Ad 2. Zgodnie z sugestiami wyrażonymi przez ekspertów PKA podczas wizytacji oraz w raporcie ZO PKA, dokonano niezbędnych korekt i uzupełnień. Sylabusy zajęć z grupy B poszerzono bądź dodano efekty uczenia się we wszystkich 3 obszarach (wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne). Podobnie, dokonano przeglądu i znaczącej korekty sylabusów z grup C, D i E, zarówno pod względem koncepcji zajęć, zakresu tematycznego, jak i efektów uczenia się. W wyniku tych prac, nowy program studiów obejmuje wszystkie efekty uczenia się określone w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Zob. Załączniki 1, 2, 12, gdzie znajdują się sylabusy przedmiotów.

W konkluzji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Uczelnia podnosi, co następuje: „W odniesieniu do kryterium 1, najważniejsza nieprawidłowość wskazana w uchwale PKA w stosunku do specjalizacji nauczycielskiej, czyli brak w programie studiów wszystkich grup zajęć określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, została naprawiona. Zajęcia z zakresu grupy zajęć B będą w sposób zintegrowany i jednoznaczny prezentowane w programie studiów na kierunku historia. Pragniemy jednak jeszcze raz zaznaczyć, że także przed wprowadzeniem tych zmian, program kształcenia nauczycieli na kierunku historia był kompletny i spójny. Przedmioty realizowane przez Studium Pedagogiczne UJ były również w nim obowiązkowe dla studentów wybierających specjalizację nauczycielską. Student nie mógł ukończyć specjalizacji nie realizując wszystkich zajęć – zarówno tych organizowanych przez Instytut, jak i tych organizowanych przez Studium Pedagogiczne, które razem, całościowo – realizowały wskazania standardu kształcenia, a potwierdzeniem ukończenia zajęć z grupy B było zaświadczenie wydawane przez SP UJ. W programie specjalizacji uwzględniono także wszystkie efekty uczenia się określone w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela”.

Stanowisko Prezydium PKA

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła projekt programu studiów, który wskazuje na podjęcie skutecznych działań naprawczych:

Ad. 1. W sposób formalny do programu studiów zostały wprowadzone efekty uczenia się oraz zajęcia określone w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela;

Ad. 2. Uwzględnione w programie studiów efekty uczenia się obejmują wszystkie ogólne i szczegółowe efekty uczenia się określone w standardzie.

Ponieważ powyższe zmiany nie zostały potwierdzone odpowiednią uchwałą senatu sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 1.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Niewłaściwe oszacowanie punktami ECTS niektórych zajęć.

Oszacowanie nakładu pracy studenta niezbędnego do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do niektórych zajęć jest niepoprawne. Dotyczy to na przykład na studiach pierwszego stopnia fakultatywnych zajęć *lektorat z języka greckiego*, w wypadku których nakład pracy studenta oszacowano na zero ECTS, oraz obowiązkowych zajęć *lektorat z języka łacińskiego* i *lektorat z języka nowożytnego*, w wypadku których punkty ECTS naliczane są dopiero po zaliczeniu przez studenta dwóch semestrów, chociaż w każdym semestrze – zgodnie z programem studiów – przeprowadzana jest weryfikacja efektów uczenia się i zaliczenie na ocenę. Niewykazywanie nakładu pracy studenta lub jego wykazywanie opóźnione o semestr narusza prawa studenta, gdyż brak punktów ECTS uniemożliwia uznanie zajęć za równoważne lub włączenie ich do rozliczenia toku studiów (np. na innej uczelni). Analogiczne nieprawidłowości dotyczą także programu studiów drugiego stopnia.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnię podjęta działania mające na celu wprowadzenie punktów ECTS na zajęciach fakultatywnych oraz wielosemestralnych. Zapewniła, że od roku akademickiego 2026/2027 zajęciom *lektorat języka starogreckiego* zostaną przypisane 3 punkty ECTS za zajęcia początkowe oraz 3 punkty ECTS za kontynuację, oraz zadeklarowała oszacowanie niektórych innych zajęć wielosemestralnych. Podjęte działania świadczą o trwającej pracy koncepcyjnej, której efekty będzie można ocenić po jej zakończeniu.

2. Niepełne dostosowanie do wymagań standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela treści programowych zajęć z dydaktyk przedmiotowych na studiach pierwszego stopnia.

Treści programowe zajęć składających się na ścieżkę nauczycielską na studiach pierwszego stopnia w zakresie przygotowania do nauczania historii i WOS w szkole podstawowej nie zapewniają osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się określonych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. W wypadku zajęć: *dydaktyka historii w szkole podstawowej*, *dydaktyka przedmiotowa historii w szkole podstawowej* i *dydaktyka WOS w szkole podstawowej* brakuje na przykład zagadnień związanych z „diagnozą wstępną grupy uczniowskiej i każdego ucznia w kontekście nauczanego przedmiotu”, „sposobami organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego”, „właściwym wykorzystaniem czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela”, „kształtowaniem umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów”. W przypadku *emisji głosu i kultury języka* brakuje treści pozwalających na zrozumienie specyfiki „pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej”. Z kolei na zajęciach

z *podstaw dydaktyki* nie omawia się treści związanych z efektem C.W6, dotyczącym sprawdzania i oceniania osiągnięć uczniów, efektywności nauczania i jakości pracy szkoły. Jednocześnie w przypadku niektórych zajęć nie powiązano treści programowych z etapami edukacyjnymi, o których mowa w nazwach zajęć (np. *dydaktyka przedmiotowa historii w szkole podstawowej*). Dodatkowo w przypadku części zajęć treści programowe powtarzają się, np. w karcie zajęć *nowoczesne media i technologie w warsztacie dydaktycznym*, realizowanych w I i w II semestrze studiów pierwszego stopnia, obu semestrom przypisano dokładnie te same treści.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia zapewniła, że zmiany zostały wprowadzone lub są w trakcie realizacji, ale nie przedstawiła projektu nowego programu studiów, w którym zostałyby one uwidocznione. Na podstawie złożonych deklaracji na obecnym etapie nie można ocenić jakości i kompleksowości tych zmian.

3. Powtarzanie się na studiach drugiego stopnia treści programowych realizowanych podczas studiów pierwszego stopnia w ramach zajęć z przygotowania psychologiczno-pedagogicznego.

Na zajęciach w ramach ścieżki nauczycielskiej w ostatnim semestrze studiów drugiego stopnia: *pragmatyka zawodowa nauczycieli historii i WOS* oraz *elementy prawa oświatowego* – omawiane są treści przypisane w standardzie kształcenia do pedagogiki (grupa zajęć B), realizowane w ramach *pedagogiki dla nauczycieli*, prowadzonej w ramach kursu Studium Pedagogicznym UJ.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia zapewniła, że trwa aktualnie analiza treści programowych i „z pewnością treści powtarzające się zostaną usunięte”. Podjęte działania świadczą o trwającej pracy koncepcyjnej, której efekty będzie można ocenić po jej zakończeniu.

4. Niewłaściwe oszacowanie punktami ECTS zajęć z zakresu dydaktyk przedmiotowych.
Liczba godzin zajęć w zakresie przygotowania dydaktycznego do nauczania przedmiotu jest wyższa od minimalnych wymagań określonych w standardzie o 165 godzin, ale przypisano jej niezasadnie wysoką liczbę punktów ECTS. Łącznie 405 godzinom przypisano aż 42 ECTS, co na przykład w przypadku *dydaktyki WOS* oznacza, że łącznie 120 godzinom zajęć *dydaktyka WOS* przypisano 12 ECTS, co odpowiada 300–360 godzinom pracy studenta. Takie oszacowanie nie znajduje uzasadnienia w założonych dla zajęć efektach uczenia się ani w efektach uczenia się określonych w standardzie i przede wszystkim w opisie zadań, które w ramach tych zajęć mają do wykonania studenci. Według wymagań określonych w standardzie 150 godzinom zajęć z dydaktyki pierwszego przedmiotu i 120 godzinom praktyk należy łącznie przypisać 15 ECTS. Na ocenianym kierunku studiów praktykom dydaktycznym z zakresu historii przyporządkowano aż 11 ECTS, pozostawiając na 150 godzin zajęć z dydaktyki historii zaledwie 4 ECTS, co odpowiada 100–120 godzinom pracy studenta.

W odpowiedzi Uczelnia nie zgodziła się z zarzutem, wskazując, że standardy podają minimalną liczbę ECTS wymaganych dla danej grupy przedmiotów. Nie odniosła się jednocześnie do sedna sprawy, dotyczącego nieuzasadnionego merytorycznie oszacowania punktami ECTS wskazanych zajęć z dydaktyk przedmiotowych.

5. Nie została zapewniona właściwa sekwencja zajęć w ramach przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela.

W procesie kształcenia nauczycieli nie została zapewniona wynikająca ze standardu logiczna kolejność budowania kompetencji nauczycielskich. Brakuje korelacji między kursem

przygotowania psychologiczno-pedagogicznego prowadzonym przez Studium Pedagogicznym UJ a przygotowaniem z zakresu dydaktyki ogólnej i dydaktyk szczegółowych. W rezultacie na kierunku historia studenci kończą zajęcia z zakresu podstaw dydaktyki, które odwołują się do wiedzy i umiejętności z psychologii i pedagogiki, przed rozpoczęciem przygotowania psychologiczno-pedagogicznego. Także przygotowanie z zakresu dydaktyk szczegółowych rozpoczyna się przed uzyskaniem przez nich odpowiednich kompetencji z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego. Błędnie umiejscowiono też w programie studiów kurs BHP w szkole wraz z pierwszą pomocą. Zajęcia te odbywają się w ostatnim semestrze studiów drugiego stopnia, a więc już po odbyciu przez studentów części praktyk zawodowych, podczas których wiedza z zakresu bezpieczeństwa w szkole i umiejętność udzielenia pierwszej pomocy są niezbędne.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia stwierdziła, że „standard kształcenia nauczycieli nie ustanawia sekwencyjności zajęć, nie wskazuje, że realizacja przedmiotów określonych w danej grupie zajęć uzależniona jest od uprzedniej realizacji zajęć z innej grupy czy też, że realizacja zajęć w określonej kolejności warunkuje uzyskanie efektów przewidzianych standardem”. Uczelnia nie dostrzega, że na poziomie formalnym sekwencyjność zajęć została wskazana w standardzie w postaci kolejności grup zajęć B, C, D i E. Przede wszystkim jednak na kolejność zajęć mają wpływ określone dla poszczególnych grup zajęć efekty uczenia się, których osiągnięcie możliwe jest tylko w oparciu o wcześniej zdobyte kompetencje. Jednocześnie Uczelnia zgodziła się co do niewłaściwego usytuowania w programie specjalizacji nauczycielskiej zajęć z BHP i pierwszej pomocy, zapewniając o ich przesunięciu od cyklu studiów 2026/2027 na drugi semestr I roku studiów pierwszego stopnia, i zapowiedziała zmiany dotyczące umieszczenia zajęć *dydaktyka historii w szkole podstawowej* oraz *dydaktyka WOS*, natomiast usytuowanie zajęć z przygotowania psychologiczno-pedagogicznego uzależniła od ogólnouczelnianych rozstrzygnięć w sprawie zajęć realizowanych przez Studium Pedagogiczne UJ. Podjęte działania świadczą o trwającej pracy koncepcyjnej, której efekty będzie można ocenić po jej zakończeniu.

6. Niedostosowanie form zajęć z grupy B do wytycznych sformułowanych w standardzie kształcenia.

Wszystkie zajęcia w ramach oferowanego przez Studium Pedagogiczne UJ kursu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego mają formę konwersatorium. Tym samym 2/3 godzin zajęć z grupy B nie jest realizowanych w formie wykładów i ćwiczeń, a pozostałe godziny w innej formie zintegrowanej z realizacją praktyk zawodowych. Wprawdzie zgodnie z wytycznymi Studium ostatnie 30 godzin *psychologii dla nauczycieli* i 30 godzin *pedagogiki dla nauczycieli* odbywa się po zakończeniu praktyk psychologiczno-pedagogicznych, co umożliwia ich integrację z praktyką zawodową psychologiczno-pedagogiczną, ale karty tych zajęć nie zawierają informacji, na czym ta integracja polega. Nie jest jasne, w jaki sposób w ramach praktyk dydaktycznych studenci osiągną efekt: [potrafi] „analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk”.

W odpowiedzi Uczelnia zapewniła, że wskazane zajęcia z zakresu przygotowania pedagogicznego są realizowane w Studium Pedagogicznym UJ w formie wykładów i ćwiczeń, mimo że w sylabusach „ćwiczenia błędnie określono jako zajęcia konwersatoryjne”. Zapewniła także, że 1/3 zajęć (60 godzin) z zakresu przygotowania

psychologiczno-pedagogicznego jest zintegrowana z praktyką zawodową, choć nie zostało to jasno zaznaczone w sylabusach zajęć. Podniosła również, że wymagane informacje zostaną uwzględnione w programie studiów. Podjęte działania świadczą o trwającej pracy koncepcyjnej, której efekty będzie można ocenić po jej zakończeniu.

7. W przypadku nienauczycielskich praktyk zawodowych treści programowe nie umożliwiają osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się.

Treści programowe przyjęte dla nienauczycielskich praktyk zawodowych na studiach pierwszego i drugiego stopnia mają charakter szczątkowy lub są niewłaściwie dobrane. Na studiach pierwszego stopnia na specjalizacji archiwistycznej to jedynie przepisy BHP i ogólny opis: „praca pod kontrolą opiekuna praktyk zgodna z ramowym programem praktyk”, a na specjalizacji *antropologia historyczna* treści programowe właściwie nie zostały w ogóle określone, obejmują bowiem jedynie skrócony opis procedury realizacji praktyk oraz nazwy praktykodawców. Treści nie umożliwiają osiągnięcia żadnego z efektów przyjętych dla studiów pierwszego stopnia, np. na praktykach w ramach specjalizacji archiwistycznej: „zna i rozumie aktualną działalność Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych oraz wyznaczone kierunki rozwoju współczesnej archiwistyki”, „potrafi tłumaczyć i interpretować proste teksty źródłowe w języku starożytnym lub dawnym”; na praktykach w ramach specjalizacji antropologicznej: „potrafi wykorzystać posiadana wiedzę w działaniach edukacyjnych, promocyjnych i wystawienniczych” i in.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia nie odniosła się bezpośrednio do zarzutu. Przedstawiono jedynie sylabusy praktyk na specjalizacji archiwistycznej, które nie zostały skorygowane w ww. zakresie.

8. Niewłaściwe oszacowanie punktami ECTS nienauczycielskich praktyk zawodowych.

Na studiach pierwszego stopnia na *specjalizacji archiwistycznej* przewidziano 15 efektów uczenia się z szerokim, szczegółowym zakresem merytorycznym przy nakładzie pracy 5 ECTS, natomiast na specjalizacji *antropologia historyczna*, przy tym samym wymiarze nakładu pracy, jedynie 3 generyczne efekty uczenia się. Na studiach drugiego stopnia na specjalizacji *zarządzanie dokumentacją – archiwistyka* studenci realizują 120 godzin praktyk za 8 ECTS, w tym 40 godzin z liczbą ECTS zero w pierwszym semestrze, 40 godzin i 5 ECTS w drugim semestrze, 40 godzin i zero ECTS w trzecim semestrze oraz 40 godzin i 3 ECTS w czwartym semestrze, a na specjalizacji *antropologia historyczna* – według programu studiów: 60 godzin i 3 ECTS w trzecim semestrze oraz taki sam wymiar w czwartym semestrze, razem 120 godzin i 6 ECTS, natomiast w sylabusie praktyk wymiar 60 godzin i 3 ECTS podany jest sumarycznie dla semestru trzeciego i czwartego. Harmonogram praktyk zawodowych wskazuje na szereg niespójności w zakresie wymiaru, punktacji ECTS, przypisania do semestrów oraz rozkładu między specjalizacjami. W zakresie efektów uczenia się i treści programowych brakuje uzasadnienia oszacowania praktyk punktami ECTS. Niewłaściwe jest też przypisanie niektórym praktykom, z określonymi efektami i nakładami pracy, zera punktów ECTS.

W odpowiedzi Uczelnia nie odniosła się do większości sformułowanych zarzutów, zapewniła jedynie, iż wartość zero ECTS przypisana do poszczególnych semestrów zostanie usunięta. Zapowiedziała również, że niespójność między planem studiów a programem praktyk w odniesieniu do specjalizacji *antropologia historyczna* zostanie skorygowana w programie studiów opracowywanym obecnie na nowy cykl.

9. Niewłaściwa sekwencja praktyk nienauczycielskich na studiach drugiego stopnia w odniesieniu do zajęć stanowiących przygotowanie merytoryczne do wykonywania zadań w miejscu praktyki.

Na specjalizacjach realizowanych na studiach drugiego stopnia praktyki przewidziano już w pierwszym semestrze, co ogranicza możliwość wykorzystania przez studentów wiedzy i kompetencji zdobywanych w toku studiów.

W odpowiedzi Uczelnia nie odniosła się do zarzutu.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia odniosła się w sposób następujący do poszczególnych zarzutów, przedstawiając opisy zrealizowanych działań:

Ad 1. Zgodnie z sugestiami ZO PKA przygotowano odpowiednie zmiany, widoczne w programach studiów, zob. załączniki 1, 2, 12. Przewidziano weryfikację efektów uczenia się po każdym semestrze, a zatem przypisano punkty ECTS lektoratom (zarówno j. łacińskiego jak i j. nowożytnego) na studiach pierwszego stopnia w układzie semestralnym. Na studiach drugiego stopnia, po konsultacji z Jagiellońskim Centrum Językowym, które organizuje zajęcia lektoratowe, zdecydowano się na pozostawienie rozliczenia rocznego, gdyż zdaniem władz oraz lektorów JCJ, a więc specjalistów w tej dziedzinie, proces dydaktyczny zaprojektowany został w taki sposób, aby końcowa weryfikacja zaplanowanych efektów miała miejsce na zakończenie 60-godzinnych zajęć.

Idąc za wskazaniem ZO PKA dyrekcja Instytutu Historii podjęła także konsultacje z WRSS odnośnie do ewentualnego wprowadzenia rozliczenia semestralnego i przyznawania ECTS po każdym semestrze w przypadku innych zajęć wielosemestralnych. Tak jak przedstawiliśmy to w odpowiedzi na raport ZO PKA, w przypadku niektórych przedmiotów WRSS uznała, że wprowadzenie takiego rozwiązania jest niecelowe i sprzeczne z interesem studentów (opinia WRSS w załączniku 10). Zmiany wprowadzone zostały zatem tylko w przypadku przedmiotów, które uzyskały akceptację środowiska studenckiego (np. konwersatorium z NPH zostało podzielone na dwa zajęcia: *Nauki Pomocnicze Historii w kręgu znaku i wybranych współczynników procesu dziejowego* oraz *Nauki Pomocnicze Historii w kręgu pisma i czasu*). Dla większej jasności, zmieniliśmy także pewne zapisy w planie studiów w odniesieniu do przedmiotów dwusemestralnych, tak aby nie budziły wątpliwości co do formy zaliczenia i punktów ECTS. Dotyczy to np. takich przedmiotów jak: *Archiwum Zakładowe*, *Seminarium licencjackie rozpoczynające*, *Paleografia łacińska*, *Neografia gotycka*.

Ad 2. Dokonany został kompleksowy przegląd sylabusów zajęć, wszystkie wskazane w raporcie oraz uchwale PKA braki dotyczące treści, efektów, zostały uzupełnione. Po wprowadzonych korektach, wszystkie efekty uczenia się, określone w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, są uwzględnione (aczkolwiek nie zawsze przy użyciu dosłownych sformułowań umieszczonych w raporcie czy decyzji PKA). Zob. załączniki 1, 2.

Odnośnie do uwagi o powtarzaniu się w programie *treści programowych w przypadku niektórych zajęć* (wymienione np. *Nowoczesne media i technologie w warsztacie dydaktycznym*), to jak wyjaśnialiśmy to już podczas wizytacji oraz w odpowiedzi na raport ZO PKA – wynika to z niezrozumienia zapisów w planie studiów. Przedmiot ten (a także kilka innych) – oferowane są w programie studiów do wyboru w semestrze zimowym bądź letnim danego roku, a zatem jest to ten sam przedmiot, co oznacza, że treści programowe są identyczne. Takie elastyczne ułożenie programu jest bardzo cenione przez naszych studentów,

którym pozwala łatwiej ułożyć sobie harmonogram zajęć i dostosować go do studiów na innym kierunku, bądź innych swoich aktywności. Niemniej, dla większej precyzji w zapisach programu, dokonano jego przeglądu pod tym kątem i uzupełniono go o jasne i czytelne sformułowania określające zasady realizacji wszystkich tego typu kursów, określając, iż mogą być realizowane w semestrze zimowym lub letnim. Zapisy te widoczne są w planach studiów, zob. załączniki 1, 2. Dotyczy to np. takich przedmiotów jak: *Konwersatorium z historii średniowiecznej powszechnej*, *Archeologia*, *Nowoczesne media i technologie w warsztacie dydaktycznym*, *Wybrane problemy z historii Polski XIX w.*, *Konwersatorium z historii nowożytnej powszechnej*, *Dydaktyka historii w szkole podstawowej*, *Dydaktyka WOS w szkole podstawowej* na studiach pierwszego stopnia oraz *Archiwa i biblioteki cyfrowe*, *Antropologia historyczna- badania terenowe*, *Humanistyka cyfrowa i digitalizacja dokumentów* na studiach drugiego stopnia (dla większej przejrzystości notkę taką dodano także do wszystkich bloków przedmiotowych).

Ad 3. Tutor specjalizacji oraz doświadczeni dydaktycy prowadzący zajęcia na specjalizacji nauczycielskiej dokonali dogłębnej analizy jej programu pod tym kątem. Naszym zdaniem, zarzut powtarzania treści w odniesieniu do tych przedmiotów nie jest zasadny. Wskazane przedmioty realizowane są na różnych stopniach studiów (*Pedagogika* na studiach pierwszego stopnia, *Pragmatyka zawodowa nauczycieli historii i WOS* oraz *Elementy prawa oświatowego* na studiach drugiego stopnia), inne są zatem efekty uczenia się, dostosowane do stopnia studiów, co znalazło odzwierciedlenie w sylabusach przedmiotów. Ponadto zakres tematyczny zajęć jest odmienny, choć na poziomie ogólnym zarówno w ramach Studium Pedagogicznego UJ, jak i na zajęciach prowadzonych przez Instytut Historii, pojawia się problematyka prawa oświatowego czy pedagogiki. Zajęcia po części dotyczą podobnego obszaru tematycznego, nie oznacza to jednak, że realizują te same treści lub kształcą te same kompetencje. Przykładowo, zagadnienie ochrony prawnej nauczyciela w trakcie wykonywania obowiązków służbowych — temat, który pojawia się na zajęciach realizowanych w Instytucie Historii — można i należy rozpatrywać z wielu perspektyw jednocześnie: psychologicznej, pedagogicznej, ale też stricte prawnej, z uwzględnieniem prawa administracyjnego, orzecznictwa sądowego, wreszcie codziennej praktyki szkolnej. Na zajęciach realizowanych w Instytucie Historii studenci rozwiązują kazusy, analizują konkretne sytuacje zawodowe, uczą się myśleć o prawie nie jako o zbiorze abstrakcyjnych przepisów, lecz jako o żywym instrumencie regulującym ich przyszłą pracę. W naszej opinii, zajęć tych nie da się zastąpić kursem realizowanym w Studium Pedagogicznym UJ, który z natury rzeczy ma inny punkt ciężkości, inną głębię w tym wymiarze i inny cel dydaktyczny. Instytut Historii kształci nauczyciela historii oraz WOS-u (i przedmiotów pokrewnych), a nie nauczyciela w ogóle — i to zobowiązuje do osadzenia wszelkich treści, również tych z pogranicza pedagogiki i prawa, w konkretnym, przedmiotowym kontekście zawodowym. Zajęcia w Studium Pedagogicznym UJ dają fundament ogólny; na zajęciach realizowanych w Instytucie Historii tworzymy na nim specjalistyczną nadbudowę.

Ad 4. Podane w uchwale liczby godzin i ECTS zajęć z zakresu dydaktyk przedmiotowych nie mają odzwierciedlenia w rzeczywistości. Przypuszczamy, że błąd ten wynika z niezrozumienia zapisów w planie studiów systemie Sylabus, bądź błędów technicznych w zapisie tych informacji, co było tłumaczone ekspertom PKA podczas wizytacji (część przedmiotów jest oferowana studentom do wyboru w semestrze zimowym lub letnim, uchwała PKA prawdopodobnie zdublowała informacje ich dotyczące). Program poddany ocenie zawiera w sumie (na obu stopniach studiów) 240 godzin zajęć z dydaktyki historii i WOS, którym w sumie przyporządkowano 28 ECTS:

Dydaktyka historii w szkole podstawowej (30 godz., 3 ECTS)

Dydaktyka przedmiotowa historii w szkole podstawowej (30 godz., 3 ECTS)

Dydaktyka WOS w szkole podstawowej (30 godz., 3 ECTS)

Dydaktyka przedmiotowa historii: Dydaktyka historii w szkolnictwie branżowym i technikach (30 godz., 4 ECTS)

Dydaktyka przedmiotowa historii: Dydaktyka historii w liceach – zakres podstawowy (30 godz., 4 ECTS)

Dydaktyka przedmiotowa historii: Dydaktyka historii w szkolnictwie licealnym – zakres rozszerzony (30 godz., 4 ECTS)

Dydaktyka WOS w szkołach licealnych – zakres rozszerzony (30 godz., 3 ECTS)

Dydaktyka z zakresu wiedzy o społeczeństwie i edukacji obywatelskiej (30 godz., 4 ECTS)

Zgodnie z informacjami zawartymi w raporcie samooceny, odpowiedzi na raport PKA, a także przekazanymi ekspertom PKA podczas wizytacji, opracowywany był nowy program specjalizacji nauczycielskiej, w którym od początku zaplanowano obniżenie nakładu pracy studentów. Przygotowując ostateczną wersję programu, wzięto pod uwagę także uwagi PKA. W programie na cykl 2026/2027, na obu stopniach studiów zaplanowano w sumie 210 godz. zajęć z dydaktyk przedmiotowych, którym przyporządkowano 23 ECTS:

Dydaktyka historii w szkole podstawowej (30 godz., 3 ECTS)

Dydaktyka przedmiotowa historii w szkole podstawowej (30 godz., 3 ECTS)

Dydaktyka WOS w szkole podstawowej (30 godz., 3 ECTS)

Dydaktyka przedmiotowa historii: Dydaktyka historii w szkolnictwie ponadpodstawowym – zakres podstawowy (30 godz., 4 ECTS)

Dydaktyka przedmiotowa historii: Dydaktyka historii w szkolnictwie ponadpodstawowym – zakres rozszerzony (30 godz., 4 ECTS)

Dydaktyka z zakresu wiedzy o społeczeństwie i edukacji obywatelskiej (30 godz., 3 ECTS)

Dydaktyka WOS w szkołach licealnych – zakres rozszerzony (30 godz., 3 ECTS)

Cały program specjalizacji znajduje się w załącznikach 1 i 2. Dla większej przejrzystości programu w systemie Sylabus, zmieniono także opisy zasad realizacji przedmiotów w planie studiów (dodając informację o możliwości realizacji w semestrze zimowym lub letnim, w przypadku, gdy przedmiot jest oferowany w programie w obu semestrach). Zmiany nie ograniczyły się tylko do innego zaplanowania treści programowych, ale sylabusy przedmiotów zostały kompleksowo sprawdzone i skorygowane, a niekiedy napisane niemal od nowa. in. w celu dostosowania ich do zaleceń PKA. Przeglądnięto i poprawiono efekty uczenia się, treści. Analizie poddano także oszacowanie nakładu pracy studenta. W naszej opinii, po wprowadzonych korektach oszacowanie liczby ECTS jest merytorycznie uzasadnione i wykazane w sylabusach zajęć. Idąc za wskazaniem PKA, dokonaliśmy drobnej redukcji liczby ECTS w przypadku praktyk. Wszystkie praktyki łącznie mają zaplanowane 120 godz., 10 ECTS w przypadku historii oraz 90 godz. i 7 ECTS w przypadku WOS i przedmiotów pokrewnych. Liczba ECTS w przeliczeniu na nakład pracy studenta jest również wykazana w sylabusach. Przykładowo, w przypadku praktyk śródrocznych (polegających na hospitacji lekcji w szkole) nie można przypisać mniej niż 2 ECTS, gdyż oznaczałoby to, że aktywność studenta ogranicza się jedynie do obserwacji lekcji (30 godz. = 1 ECTS).

Ponownie podkreślamy także, że standardy kształcenia nauczycieli podają minimalną liczbę ECTS wymaganych dla danej grupy przedmiotów. W Instytucie Historii natomiast, w trosce o to, aby nasi absolwenci byli jak najlepiej przygotowani do wykonywania bardzo odpowiedzialnego zawodu nauczyciela, wymagamy od nich więcej niż przewidują to standardy.

Ad 5. W zakresie sekwencyjności zajęć w ramach przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela wprowadzono modyfikacje uwzględniające zalecenia ZO PKA w zakresie umiejscowienia w programie studiów zajęć z zakresu BHP i dydaktyk przedmiotowych. Uwagi ZO PKA były w tym względzie merytorycznie uzasadnione, gdyż jest oczywiste, że zajęcia na specjalizacji nauczycielskiej powinny być jak najlepiej skorelowane pod kątem wiedzy, umiejętności i kompetencji z różnych obszarów zdobywanych przez studentów. Dlatego dokonaliśmy korekt w zakresie umiejscowienia w programie zajęć BHP w szkole wraz z pierwszą pomocą, tak aby studenci uzyskiwali odpowiednie przygotowanie przed rozpoczęciem praktyk szkolnych. Dokonaliśmy także zmian w planie zajęć w odniesieniu do dydaktyki historii i dydaktyki WOS (w programie na cykl 2026/2027, tak, aby – zgodnie z sugestiami ZO PKA – ten drugi przedmiot nie poprzedzał pierwszego (obecnie zaplanowano po jednej grupie zajęć w 3 i 4 semestrze studiów, co pozwoli na równoczesną realizację tych kursów przez studentów). Zob. załącznik 1.

Podkreślamy jednak, że standard kształcenia nauczycieli nie ustanawia sekwencyjności zajęć, nie wskazuje, że realizacja przedmiotów określonych w danej grupie zajęć uzależniona jest od uprzedniej realizacji zajęć z innej grupy czy też, że realizacja zajęć w określonej kolejności warunkuje uzyskanie efektów uczenia się przewidzianych standardem. Nie można zgodzić się ze stwierdzeniem zawartym w uchwale PKA, że „na poziomie formalnym sekwencyjność zajęć została wskazana w standardzie w postaci kolejności grup zajęć B, C, D i E”. Samo przypisanie konkretnych zajęć do poszczególnych grup ma charakter techniczny. Gdyby zamiarem autorów standardu było istotnie określenie wymaganej kolejności realizacji zajęć, to takie stwierdzenie w treści dokumentu zostałoby umieszczone. W związku z tym, skoro kwestie te nie wynikają wprost z przepisów prawnych, mogą stać się w ocenie uczelni przedmiotem rekomendacji w ramach działań projakościowych, a nie stanowić zaleceń po akredytacji, ponieważ taki sposób realizacji standardu nie pozostaje w sprzeczności z treścią powszechnie obowiązujących przepisów. W przypadku zajęć z przygotowania psychologiczno-pedagogicznego ich aktualne umiejscowienie w programie jest uzasadnione założeniem, że student powinien zapoznać się ze specyfiką i problematyką przedmiotu, którego będzie nauczać. *Podstawy dydaktyki* realizowane są wcześniej, aby uniknąć sytuacji, w której student w jednym roku akademickim równolegle odbywałby zajęcia o charakterze wprowadzającym, dydaktykę przedmiotową historii oraz praktyki śródroczne w szkole. Elementem, który przy projektowaniu programu studiów należy także wziąć pod uwagę, to odpowiednie rozłożenie obciążeń programowych. W naszej opinii, umieszczenie dodatkowo zajęć z przygotowania psychologiczno-pedagogicznego od razu na I roku studiów, stanowiłoby znaczące utrudnienie dla młodych ludzi dopiero wdrażających się w proces studiowania. Ponadto, rozpoczynanie wszystkich zajęć z dydaktyki dopiero po ukończeniu wszystkich zajęć z grupy B doprowadziłoby do nadmiernej kumulacji przedmiotów na III roku studiów.

Ad 6. Formy zajęć służące realizacji standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela zostały zmodyfikowane. Zrezygnowano z zajęć konwersatoryjnych na rzecz ćwiczeń oraz wykładów z elementami konwersatorium. Dodatkowo, wprowadzono nową formę „warsztaty”, które będą ściśle zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych i będą stanowić – zgodnie ze Standardem – 1/3 zajęć (60 godzin) z zakresu przygotowania pedagogicznego (grupa zajęć B). Uszczegółowiono także informacje dotyczące integracji zajęć z praktyką oraz sposoby osiągania efektów kształcenia. Powyższe zmiany są widoczne w nowych sylabusach dla przedmiotów: Pedagogika i Psychologia i zaczną obowiązywać od cyklu kształcenia 2026/2027. Zob. Załączniki 1, 12.

Ad 7. Dokonano modyfikacji treści programowych w sylabusach praktyk tak, oraz w dokumentacji ich odbycia, aby lepiej korespondowały z efektami uczenia się. Zob. załączniki 1, 2, 4-9.

Ad 8. Nakład pracy studenta w stosunku do liczby ECTS na każdą praktykę został obliczony zgodnie z przyjętymi ogólnie zasadami (ok. 25-30 godz. pracy/1 ECTS). Mamy wątpliwości, czy najważniejsza dla jakości kształcenia jest taka a nie inna liczba punktów ECTS, czy też – całkowicie subiektywnie oceniana jako duża bądź za mała – liczba efektów. Najważniejsze – o czym mogli się przekonać podczas wizytacji eksperci ZO PKA – że studenci na kierunku historia są z praktyk zadowoleni i uważają, że wynoszą z nich konkretne korzyści, a kwestia, czy przypisanych im jest 15 efektów czy mniej nie odgrywa kluczowej roli. Niemniej, biorąc pod uwagę zalecenia ZO PKA, instytutowy Zespół ds. Oceny Efektów Uczenia się wraz z tutorami praktyk przeprowadził analizę obecnych rozwiązań oraz przygotował korekty w przypadku specjalizacji, które będą kontynuowane. Wzięto także pod uwagę zalecenia PKA przygotowując programy i sylabusy praktyk na nowo tworzonych specjalizacjach. W naszej opinii sylabusy w obecnej wersji projektu programu mają już dobrze zbilansowane treści, efekty uczenia się, nakład pracy studenta i punkty ECTS. Przykładowo liczba efektów uczenia się na wskazanej uchwale PKA praktyce archiwalnej została zredukowana do 7 (zob. załącznik 1, s. 273, 274, 452, 543). Sylabusy wszystkich praktyk znajdują się w załącznikach 1, 2.

Część zarzutów przedstawionych przez PKA to efekt niezrozumienia zapisów w programie, bądź drobnych błędów technicznych w zapisie w systemie Sylabus, które były już tłumaczone zarówno ekspertom PKA podczas wizytacji, jak i w odpowiedzi na raport ZO PKA (na specjalizacji *Antropologia historyczna* jest jedna praktyka, do roku 2025/2026 z możliwością realizacji w semestrze zimowym lub letnim; od roku 2026/2027 – idąc za zaleceniami PKA, choć wbrew interesom studentów, dla których takie elastyczne podejście było wielkim ułatwieniem w studiowaniu – ograniczymy taką możliwość do jednego semestru; wartość 0 ECTS w przypadku praktyk na specjalizacji *Zarządzanie dokumentacją – archiwistyka* to drobny błąd techniczny, *de facto* praktyki te odbywają się w jednym semestrze i żaden ze studentów nie ma co do tego wątpliwości, tym bardziej, że zasady realizacji praktyk szczegółowo przedstawiają ich tutorzy – zapis ten został już zmieniony w programach na cykl 2026/2027).

Ad 9. Wskazany przez PKA błąd dotyczył tylko jednej z praktyk, na specjalizacji *Zarządzanie dokumentacją – archiwistyka*. Był to błąd o charakterze technicznym – nieprecyzyjny zapis w programie studiów (o czym świadczy też liczba 0 ECTS przypisana im w I semestrze; praktyka *de facto* realizowana była pod koniec II semestru, 5 ECTS). Specjalizacja ta już nie jest oferowana w nowym programie studiów, a w żadnej ze specjalizacji obecnej w programie, praktyka w I semestrze nie jest przewidziana, zob. załącznik 2.

W konkluzji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Uczelnia stwierdza, co następuje: „Spośród zaleceń dot. kryterium 2 wprowadzone zostały niemal wszystkie: skorygowano treści programowe, efekty uczenia się, oszacowanie zajęć i praktyk punktami ECTS dostosowano formę zajęć grupy B do standardu. Dokonano korekt w zapisie programu w systemie Sylabus, tak aby wyeliminować niejasności, których skutkiem było zalecenie nr 9, odnoszące się do harmonogramu praktyk na studiach drugiego stopnia, który *de facto* był właściwy. Zdecydowaliśmy również, po zasięgnięciu opinii środowiska studenckiego, o przypisaniu punktów ECTS do części ze wskazanych zajęć, a w innych przypadkach jasno określono zasady rocznego rozliczenia. Zrealizowaliśmy – mimo braku podstaw prawnych do stawiania przez PKA tego typu zaleceń – część sugestii dotyczących sekwencyjności zajęć na specjalizacji

nauczycielskiej, w zakresie, w którym było to możliwe i merytorycznie uzasadnione. Nie zastosujemy się natomiast do wymagań dotyczących sekwencyjności”.

Stanowisko Prezydium PKA

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła wyjaśnienia i korekty, które nie niwelują istoty zarzutów:

Ad 1. Analiza dokumentacji wskazuje na to, że pozostawiono punktację ECTS 0 np. w odniesieniu do zajęć obowiązkowych w wymiarze 30 godzin na studiach I stopnia: *Historia starożytna* (semestr 1), *Archiwum zakładowe* (ścieżka archiwistyczna, semestr 1), *Podstawy dydaktyki* (ścieżka nauczycielska, semestr 1), *Seminarium licencjackie rozpoczynające* (semestr 3), *Paleografia łacińska* (ścieżka archiwistyczna, semestr 3), *Neografia gotycka* (ścieżka archiwistyczna, semestr 3), *Seminarium licencjackie kontynuacja* (semestr 5), *Metodyka pracy archiwalnej* (ścieżka archiwistyczna, semestr 5), jak również zajęć fakultatywnych *Lektorat z języka łacińskiego III rok* (semestr 5). W przypadku zajęć *Historia sztuki* (fakultatywny, semestr 6) oraz *Mikrohistoria* (obowiązkowy, ścieżka Antropologia historyczna, semestr 6) nie podano wymiaru godzinowego ani punktacji ECTS.

Pozostawiono punktację ECTS 0 np. w odniesieniu do zajęć obowiązkowych w wymiarze 30 godzin na studiach II stopnia: *Seminaria magisterskie* (semestr 1, semestr 3), *Przygotowanie pracy magisterskiej* (semestr 3), *Projekty studenckie z archiwistyki i archiwistyki cyfrowej* (ścieżka archiwistyka cyfrowa, semestr 3).

Seminaria dyplomowe zaliczane są w systemie rocznym, przy czym dla każdego z rozbudowanych efektów dla zajęć (po jednym w kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych) przewidziano identyczny zestaw metod weryfikacji. W sylabusach seminarium licencjackiego oraz magisterskiego widnieje jedna metoda weryfikacji wszystkich efektów uczenia się, a mianowicie: „zaliczenie pisemne, brak zaliczenia. Takie opisy wskazują tylko na fakt zaliczenia bądź niezaliczenia zajęć lub jego formę (np. pisemną), nie zaś na merytoryczne podstawy decyzji nauczyciela.

W załączniku nr 10 który stanowi Uchwała nr 2/2026 Wydziałowej Rady Samorządu Studentów Wydziału Historycznego Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 14 grudnia 2025 roku w sprawie opinii dotyczącej zmiany formuły prowadzenia niektórych zajęć na studiach licencjackich na kierunku *historia*, Uczelnia przedstawiła pozytywną opinię Wydziałowej Rady Samorządu Studentów Wydziału Historycznego UJ w sprawie zmiany formuły prowadzenia zajęć dla przedmiotów *konwersatorium z nauk pomocniczych historii* oraz *język starogrecki*. Warunkowo pozytywnie zaopiniowano zmiany w formule prowadzenia zajęć dla przedmiotów: *paleografia łacińska*, *neografia gotycka*, *paleografia i geografia ruska*, *metodyka pracy archiwalnej*. Negatywnie zaopiniowano zmiany w formule prowadzenia zajęć dla przedmiotów *historia starożytna* oraz *archiwum zakładowe*. Przedstawiono szczegółowe uzasadnienie dotyczące trudności intelektualnej, jaką stanowią niektóre zajęcia, jak również rejestracji na zajęcia, która odbywa się w trybie rocznym. Uzasadnienia nie uwzględniają kwestii mobilności studenckiej, której sprzyja semestralny system rozliczania punktów ECTS. Ponadto zastrzeżenia Wydziałowej Rady Samorządu Studentów Wydziału Historycznego UJ nie odnoszą się do seminarium licencjackiego. Nie odnoszą się też do studiów II stopnia.

Ad 2. W treściach programowych zajęć *dydaktyka WOS w szkole podstawowej* wprowadzono zapisy: „Ocenianie w szkole, metody kontroli i oceny. Diagnoza wstępna grupy uczniowskiej i każdego ucznia w kontekście nauczania WOS; sposoby organizowania przestrzeni szkolnej”, „sposoby organizowania przestrzeni szkolnej”, „grupowe rozwiązywanie problemów”, co

stanowi działanie naprawcze zgodne z uwagą zawartą w zarzucie. W treściach programowych zajęć *dydaktyka historii w szkole podstawowej* takiego zapisu dotyczącego diagnozy wstępnej nie ma, pojawia się natomiast odniesienie do grupowego rozwiązywania problemów na lekcjach historii. Natomiast w treściach programowych zajęć *dydaktyka przedmiotowa historii w szkole podstawowej* pojawia się zagadnienie „Diagnoza wstępna kompetencji dydaktycznych studentów po realizacji dydaktyki ogólnej oraz modułu wprowadzającego do dydaktyki szkoły podstawowej”. Ten zapis jednak nie dotyczy uczniów, lecz studentów. Pozostałych zagadnień wymienionych w zarzucie nadal nie ma w treściach programowych wskazanych zajęć, choć pojawiają się w efektach uczenia się.

W treściach programowych zajęć *emisja głos i kultury języka* uwzględniono zagadnienie „Znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela, szczególnie w sytuacji pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej”.

Na zajęciach z *podstaw dydaktyki* nadal nie omawia się treści związanych z efektem C.W6, dotyczącym sprawdzania i oceniania osiągnięć uczniów, efektywności nauczania i jakości pracy szkoły.

W odniesieniu do identycznych zajęć oferowanych w semestrach zimowym i letnim, Uczelnia wyjaśniła, iż wybór dotyczy nie treści, lecz semestru, w którym studenci uczestniczą w zajęciach.

Ad 3. Zgodnie z załączonymi projektami programów studiów pierwszego i drugiego stopnia wszystkie zajęcia z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego zostały zaplanowane na studiach pierwszego stopnia i nie są uwzględnione w programie studiów drugiego stopnia.

Ad 4. Uczelnia przedstawiła działania naprawcze polegające na zmniejszeniu liczby godzin zajęć z *dydaktyki historii i WOS* z 240 do 210 oraz punktów ECTS z 28 do 23. Wprowadzona korekta urealniła oszacowanie nakładu pracy studentów, ponieważ trzydziestogodzinnej niższe godzin zajęć towarzyszy obniżenie nakładu pracy studentów o 5 ECTS.

Ad 5. Uczelnia uwzględniła zalecenia ZO PKA w zakresie umiejscowienia w programie studiów zajęć z zakresu BHP i dydaktyk przedmiotowych, natomiast odniosła się polemicznie do zarzutu błędnej sekwencji zajęć z zakresu podstaw dydaktyki oraz przygotowania psychologiczno-pedagogicznego. Wiąże się z tym brak korelacji między kursem przygotowania psychologiczno-pedagogicznego prowadzonym przez Studium Pedagogiczne UJ a przygotowaniem z zakresu dydaktyki ogólnej i dydaktyk szczegółowych. Podobnie jak w odpowiedzi na raport z wizytacji Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stanowisko polemiczne wobec zawartej w przedmiotowej uchwale uwagi, iż przygotowanie z zakresu dydaktyk szczegółowych rozpoczyna się na ocenianym kierunku przed uzyskaniem przez studentów odpowiednich kompetencji z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego. Zgodnie z załączonym programem studiów pierwszego stopnia zajęcia z zakresu podstaw dydaktyki zaplanowane zostały w semestrze pierwszym i drugim, a od semestru trzeciego rozpoczyna się kurs z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego prowadzony równolegle z kursem z zakresu dydaktyk szczegółowych *historii i wiedzy o społeczeństwie*, co nie niweluje istoty zarzutu.

Ad 6. Uczelnia przyjęła uwagę i w załączonych projektach programów studiów, które mają obowiązywać od roku akademickiego 2026/2027 uwzględniono właściwe, zróżnicowane formy zajęć z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego zgodnie z wytycznymi standardu. Nie odniesiono się natomiast do podniesionej w zarzucie kwestii tego, w jaki sposób w ramach praktyk dydaktycznych studenci osiągną efekt: [potrafi] „analizować, przy pomocy

opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk”.

Ad 7. Uczelnia podjęła modyfikację treści programowych w sylabusach praktyk i przedstawiła projekt programu studiów, w tym sylabusów zajęć. W Załączniku nr 1 umieszczono sylabus praktyki zawodowej dla ścieżki *antropologii historycznej* oraz sylabusy *praktyki archiwalnej I i II stopnia*. Analiza wskazuje na to, że Uczelnia uwzględniła uwagę dotyczącą treści programowych na specjalizacji *antropologia historyczna*, natomiast treści programowe *praktyki I i II stopnia* na studiach I stopnia na specjalizacji archiwistycznej nadal obejmują jedynie przepisy BHP i ogólny opis: „praca pod kontrolą opiekuna praktyk zgodna z ramowym programem praktyk” (s. 275 i 453 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Ad 8. Uczelnia podjęła korekty zaprezentowane w projekcie programu studiów I i II stopnia, który ma obowiązywać od nowego cyklu kształcenia. Polemizując, Uczelnia bagatelizuje wskazane w zarzucie nieścisłości jako niezrozumienie zapisów w programie lub drobne błędy techniczne. Te błędy techniczne nadal się pojawiają. I tak, liczba punktów ECTS na praktyce archiwalnej I i II stopnia wynosi 3+5=8 (zob. Załącznik nr 1, odpowiednio s. 273 i 452), a nie 7 punktów ECTS, jak wskazano w odpowiedzi na zarzut.

Ad 9. Analiza dokumentacji wskazuje na dokonanie stosownej korekty w projekcie programu studiów. Jest to jednak jedynie projekt, który ma być wdrożony.

W odpowiedziach na zarzuty 1-9 Uczelnia przedstawiła projekty programów studiów I i II stopnia na ocenianym kierunku, które mają obowiązywać od nowego cyklu kształcenia.

W przypadku zarzutów nr 1,2 oraz 5-8 Uczelnia nie podjęła właściwych działań naprawczych lub zaprezentowała stanowisko polemiczne, a w przypadku 3, 4, 9 właściwe działania naprawcze nie zostały potwierdzone odpowiednimi uchwałami senatu, w związku z czym wszystkie sformułowane **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 2.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Brak selektywności w procesie rekrutacji na studia drugiego stopnia.

W przypadku rekrutacji na drugi stopień studiów na kierunku historia może zostać przyjęta osoba posiadająca dyplom licencjata uzyskany na kierunku historia (waga 1), na innych kierunkach humanistycznych, społecznych lub teologicznych (waga 0,85) lub na dowolnym innym kierunku (waga 0,75). Obowiązujące zasady nie zapewniają selektywności i doboru kandydatów o kwalifikacjach wstępnych umożliwiających osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się na 7 poziomie PRK.

W odpowiedzi Uczelnia uznała wprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej dla kandydatów na studia za naruszające autonomię uczelni i po wewnętrznych konsultacjach nie zdecydowała się na wprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej dla kandydatów, którzy nie ukończyli studiów historycznych pierwszego stopnia, zapewniając o „monitorowaniu przebiegu rekrutacji na kolejny rok akademicki” i ewentualnym rozważeniu wprowadzenia rozmowy kwalifikacyjnej w kolejnych latach. Zapowiedziała jednocześnie zmniejszenie limitu na drugi stopień w celu „ograniczenia możliwości rozpoczęcia studiów na studia mniej przygotowanym absolwentom kierunków innych niż historia”. Rozwiązanie nie ma charakteru merytorycznego i nadal nie

zapewnia doboru kandydatów o kwalifikacjach wstępnych umożliwiających osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się.

2. Niewłaściwe metody weryfikacji efektów uczenia się zdefiniowane dla zajęć *pedagogika dla nauczycieli*.

Metody weryfikacji efektów uczenia się stosowane na zajęciach *pedagogika dla nauczycieli* nie są zróżnicowane i tym samym nie są zgodne z wymaganiami standardu kształcenia. W każdym z trzech semestrów przeprowadzane jest wyłącznie kolokwium pisemne, wskazywane w standardzie jako właściwa metoda weryfikacji efektów uczenia się z zakresu wiedzy. Brakuje natomiast „bezpośredniej obserwacji studenta (...) w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (...) wynikającego z roli nauczyciela”, wymaganej do weryfikacji efektów uczenia się z zakresu umiejętności i kompetencji społecznych.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia poinformowała, że metody weryfikacji efektów uczenia się dla zajęć *pedagogika dla nauczycieli* zostaną dostosowane do wymagań standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Zapowiedziane działanie naprawcze będzie można ocenić po jego wdrożeniu.

3. Niewłaściwe metody weryfikacji efektów uczenia się uzyskiwanych w trakcie praktyk zawodowych nienauczycielskich.

Metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk nienauczycielskich, a także sposób dokumentowania przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań nie są trafnie dobrane i nie umożliwiają skutecznego sprawdzenia i oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów. Formy prac etapowych w zakresie praktyk nienauczycielskich nie są w pełni zgodne z wymogami zawartymi w sylabusach praktyk. Dla przykładu na studiach drugiego stopnia w zakresie *zarządzanie dokumentacją – archiwistyka* nie przedstawiono dowodów na prowadzenie zaliczenia pisemnego, wskazanego jako metoda weryfikacji wszystkich efektów uczenia się, a na *antropologii historycznej* dowodów przeprowadzania bieżącej i końcowej oceny przez opiekuna zakładowego. Tematyka prac jest w dużej mierze niezgodna z sylabusem w przypadku wszystkich specjalizacji – np. na specjalizacji archiwistycznej (studia pierwszego stopnia) na pierwszym etapie praktyki nie wskazano sposobów weryfikacji efektów uczenia się: „potrafi tłumaczyć i interpretować proste teksty źródłowe w języku staropolskim (...)”, „zna i rozumie podstawową fachową terminologię historyczną w przynajmniej jednym języku nowożytnym (...)” i in. W dokumentach specjalizacji archiwistycznej (studia pierwszego i drugiego stopnia) oraz specjalizacji *dziedzictwo historyczne i edytorstwo źródeł* nie uwzględniono weryfikacji efektów uczenia się w ogóle, natomiast na specjalizacji *antropologia historyczna* (studia pierwszego i drugiego stopnia) uwidoczniono dokumenty potwierdzające osiągnięcie efektów o brzmieniu odmiennym niż przyjęte w sylabusie tych praktyk. Metody weryfikacji efektów uczenia się nie są dobrane w sposób prawidłowy, gdyż nie odnoszą się do nich w sposób jakościowy, a dokumentacja praktyk nie potwierdza ich osiągnięcia.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia nie odniosła się do zarzutu.

4. Niewłaściwe metody weryfikacji efektów uczenia się uzyskiwanych w trakcie praktyk psychologiczno-pedagogicznych.

W przypadku praktyk psychologiczno-pedagogicznych osiągnięcie założonych efektów uczenia się potwierdzone jest w opinii o praktyce psychologiczno-pedagogicznej formułowanej przez szkolnego opiekuna praktyk. Formularz nie wskazuje na konieczność odniesienia się w opinii do efektów uczenia się założonych dla praktyk. Opiekunowie, formułując opinię, relacjonują więc

czynności wykonywane przez studenta podczas praktyk i charakteryzują postawę praktykanta, nie zwracając uwagi na efekty uczenia się określone dla tych praktyk. Stosowane metody i narzędzia weryfikacji oraz dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się nie są więc w tym przypadku w pełni efektywne.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnię nie odniosła się do zarzutu.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnię odniosła się w sposób następujący do poszczególnych zarzutów, przedstawiając opisy zrealizowanych działań:

Ad. 1 Stosując się do zaleceń ZO PKA, począwszy od roku 2027/2028 wprowadzona zostanie rozmowa kwalifikacyjna dla kandydatów, którzy nie ukończyli studiów pierwszego stopnia na kierunku historia. Stosowne kryteria zostały zawarte przez Dział Rekrutacji na Studia w projekcie uchwały na Senat UJ, który będzie przyjęty w maju br. (załącznik 11).

Ad 2. Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się – zgodnie ze Standardem – odbywa się z zastosowaniem zróżnicowanych form sprawdzania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty. Kolokwium pisemne rzeczywiście najczęściej stanowiło element finalny z Pedagogiki, ale w trakcie bieżącej pracy ze studentami stosuje się różnorodne formy weryfikacji, w tym m.in.: w kategorii wiedzy stosuje się: prace pisemne, eseje, konspekty zajęć, gry edukacyjne, mapy myśli, egzamin w formie ustnej itp. Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się w kategorii umiejętności polega na bezpośredniej obserwacji studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego wynikającego z roli nauczyciela. Obserwacja odbywa się podczas praktyk zawodowych i/lub w czasie zajęć dydaktycznych, które mają formę ćwiczeń. W proces weryfikacji efektów uczenia się włączono również samoocenę studenta. To zróżnicowanie jest bardziej widoczne w nowo opracowanych sylabusach. Stosowne zmiany wprowadzono do sylabusów przedmiotów udostępnionych w załączniku. Zob. załącznik 1.

Ad 3. Zarzuty zawarte w uchwale PKA dotyczą przede wszystkim praktyk na specjalizacjach, które nie będą już oferowane w programie studiów (studia drugiego stopnia: *Dziedzictwo historyczne i edytorstwo źródeł* oraz *Zarządzanie dokumentacją – archiwistyka*; specjalizacja *Antropologia historyczna* zostanie przebudowana w nową: *Antropologia historyczna i historia w przestrzeni publicznej*). Dokonano korekt w istniejących dokumentach związanych z realizacją praktyk na specjalizacjach na studiach pierwszego stopnia. Uzupełniono je o części, które naszym zdaniem są odpowiedzią na zalecenia PKA. W tym duchu przygotowano także dokumentację nowych specjalizacji. Nowe zaświadczenia o odbyciu praktyk zawierają opis wykonanych zadań co jest wyjściem naprzeciw zarzutom o niedostatecznej weryfikacji; zawierają także efekty uczenia się oraz weryfikację ich uzyskania, co stosownym opisem potwierdza opiekun praktyki. Zob. załączniki 4, 5, 6, 7, 8 (dotyczą także specjalizacji oferowanych pierwszy raz w programie na cykl 2026/2027).

Ad 4. Metody weryfikacji efektów uczenia się uzyskiwanych w trakcie praktyk psychologiczno-pedagogicznych zostały uzupełnione o bezpośrednią obserwację czynności wykonywanych przez studenta w czasie praktyk w oparciu o arkusz obserwacji, który zawiera wszystkie efekty uczenia się określone dla tych praktyk. Obserwacji dokonuje szkolny opiekun praktyk lub/i nauczyciel akademicki. Zob. załącznik 3.

Stanowisko Prezydium PKA

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła wyjaśnienia i korekty, które nie niwelują istoty zarzutów:

Ad 1. W odpowiedzi na zarzut Uczelnia zdecydowała się na wprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej dla kandydatów, którzy nie ukończyli studiów historycznych pierwszego stopnia.

Ad 2. W projekcie programu studiów, Uczelnia przedstawiła działania naprawcze w odniesieniu do metod weryfikacji efektów uczenia się stosowanych na zajęciach *pedagogika dla nauczycieli I, II oraz III*, które są zgodne z wymaganiami określonymi w standardzie.

Ad 3. Uczelnia przedstawiła dokumentację dotyczącą praktyk. Analiza sylabusów wskazuje na nieskuteczność działań naprawczych. I tak, w sylabusach zajęć *Praktyka archiwalna I stopnia* oraz *Praktyka archiwalna II stopnia* na studiach I stopnia wskazano jako formę weryfikacji wszystkich uzyskanych efektów uczenia się „zaliczenie”. Podobnie jest w przypadku *Specjalistycznej praktyki archiwalnej* na studiach II stopnia. Jako „warunki zaliczenia przedmiotu” wskazano tu jedynie „zaświadczenie o ukończeniu praktyki”. Tym samym odpowiedź Uczelni na zarzut tylko pozornie niweluje jego istotę.

Ad 4. Uczelnia przedstawiła wzór dzienniczka praktyk pedagogicznych (Załącznik nr 3 do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy), który potwierdza podjęcia właściwych działań naprawczych

W przypadku zarzutu nr 1 Uczelnia nie podjęła właściwych działań naprawczych, a w przypadku 1, 2, 4 właściwe działania naprawcze nie zostały potwierdzone odpowiednimi uchwałami senatu, w związku z czym wszystkie sformułowane **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 3.

W odniesieniu do kryterium 10:

Niepełna skuteczność systemu jakości kształcenia na ocenianym kierunku, który to system nie dokonuje kompletnej oceny programu studiów, nie zbiera lub nie wykorzystuje wniosków z oceny programu studiów do ustawicznego doskonalenia tego programu.

Mimo że działający w ramach Uczelni system zapewniania jakości kształcenia zakłada systematyczną ocenę programu studiów, na ocenianym kierunku jego zasady nie zostały w pełni wdrożone. Na kierunku monitorowaniu nie podlegają efekty uczenia się, treści programowe, system punktów ECTS, metody kształcenia, metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się oraz praktyki zawodowe, czego potwierdzeniem są zalecenia sformułowane w kryteriach 1, 2 i 3. Założone mechanizmy projakościowe nie działają zatem w sposób w pełni właściwy i skuteczny.

W odpowiedzi Uczelnia zapewniła o podejmowanych działaniach naprawczych: doprecyzowaniu zakresu zadań Zespołu ds. Oceny Efektów Uczenia się i jego planowanych spotkaniach, dokonaniem przeglądu sylabusów zajęć oraz planowanym monitorowaniu wdrożonych zmian. Przyjęto również nowy wzór raportu rocznego z przeglądu programu studiów. Skuteczność wprowadzonych działań naprawczych będzie można ocenić po ich pełnym wdrożeniu.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawia opis zrealizowanych działań:

Zespół ds. Oceny Efektów Uczenia się dokonał po wizytacji ZO PKA ponownie systematycznego przeglądu sylabusów. Zgodnie z sugestiami ZO PKA opracowano nowe kierunkowe efekty uczenia się (przesłane wraz z odpowiedzią na raport ZO PKA i – jak rozumiemy – nie budzą one już zastrzeżeń PKA), a następnie wraz z koordynatorami przedmiotów opracowane zostały nowe, bądź skorygowane już istniejące, efekty uczenia się dla poszczególnych przedmiotów. Kontrolę poddano także sposoby ich weryfikacji. Pragniemy ponownie zauważyć, że począwszy od cyklu 2026/2027 wdrażany będzie nowy w wielu aspektach program studiów, nad którym prace trwały dłuższy czas i co od początku traktowane było jako okazja do systematycznego przeglądu programu i korekty usterek. W monitorowanie programu zaangażowano także WRSS. Zespół ds. Oceny Efektów Uczenia się już zaplanował także kolejne spotkania robocze w związku z wprowadzaniem nowego programu. Nowy wzór raportu rocznego przeglądu programu studiów, przyjęty na Wydziale Historycznym (i przesłany w styczniu br. wraz z odpowiedzią na raport ZO PKA) również pozwoli bardziej wnikliwie monitorować realizację programu.

Stanowisko Prezydium PKA

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła stanowisko polemiczne lub działania naprawcze, które w odniesieniu do części nieprawidłowości okazały się niewłaściwe, a w przypadku właściwych działań miały formę projektu, których nie został zatwierdzony uchwałą senatu..

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 10.

Pozostałe kryteria zostały spełnione.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej zobowiązuje uczelnię wymienioną w § 1 do realizacji następujących zaleceń:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Zaleca się wdrożenie programu studiów uwzględniającego wszystkie grupy zajęć określone w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.
2. Zaleca się wdrożenie programu studiów uwzględniającego w efektach uczenia się określonych dla kierunku studiów i dla poszczególnych zajęć przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela wszystkich efektów uczenia się ujętych w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Zaleca się przypisanie punktów ECTS do zajęć fakultatywnych oraz do każdego semestru zajęć wielosemestralnych.
2. W przypadku zajęć z dydaktyk przedmiotowych na studiach pierwszego stopnia zaleca się zapewnienie treści programowych umożliwiających osiągnięcie efektów uczenia się określonych w standardzie.
3. W odniesieniu do kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela zaleca się wyeliminowanie powtarzania na studiach drugiego stopnia treści programowych realizowanych podczas studiów pierwszego stopnia.
4. Zaleca się właściwe oszacowanie punktami ECTS zajęć z zakresu przygotowania dydaktycznego do nauczania przedmiotu.
5. W odniesieniu do kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela zaleca się zapewnienie właściwej sekwencji zajęć.
6. W odniesieniu do kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela zaleca się dostosowanie form zajęć z grupy B do wytycznych sformułowanych w standardzie.
7. W przypadku nienauczycielskich praktyk zawodowych zaleca się zapewnienie treści programowych umożliwiających osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.
8. Zaleca się oszacowanie praktyk zawodowych nienauczycielskich punktami ECTS w powiązaniu z rzeczywistym nakładem pracy studenta.
9. Zaleca się skorygowanie harmonogramu praktyk na studiach drugiego stopnia, tak aby ich realizacja następowała po osiągnięciu przez studentów odpowiednich efektów uczenia się w ramach innych zajęć, stanowiących przygotowanie merytoryczne do wykonywania zadań w miejscu praktyki.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Zaleca się zapewnienie w procesie rekrutacji na studia drugiego stopnia doboru kandydatów o kwalifikacjach wstępnych umożliwiających osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się.
2. Zaleca się dostosowanie metod weryfikacji efektów uczenia się zdefiniowanych dla zajęć z pedagogiki dla nauczycieli do wymagań standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.
3. Zaleca się weryfikowanie i ocenę osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk nienauczycielskich, a także dokumentowanie przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań, w sposób, który umożliwi skuteczne sprawdzenie i ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów.
4. Zaleca się weryfikowanie i ocenę osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk psychologiczno-pedagogicznych, a także dokumentowanie przebiegu praktyk i realizowanych w ich trakcie zadań, w sposób, który umożliwi skuteczne sprawdzenie i ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów.

W odniesieniu do kryterium 10:

Zaleca się efektywne wdrożenie na kierunku zasad uczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia, umożliwiające wprowadzenie skutecznych działań naprawczych w odniesieniu do programu studiów i jego realizacji oraz skutkujące podniesieniem jakości kształcenia na kierunku.

§ 2

Zalecenia powinny być zrealizowane w terminie do końca roku akademickiego poprzedzającego rok, w którym przeprowadzone zostanie kolejne postępowanie oceniające, wskazany w § 3.

§ 3

Z uwagi na zaistnienie okoliczności przewidzianych w ust. 3 pkt 2 załącznika nr 3 do Statutu kolejne postępowanie oceniające na kierunku historia na uczelni wymienionej w § 1 nastąpi w roku akademickim 2027/2028.

§ 4

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
2. Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej